

РЕШЕНИЕ

№ 5112

гр. София, 06.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 12.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **4613** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 107 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/.

Образувано е по жалба на В. Б. П. чрез процесуалния му представител адв. И. С. срещу отказ за издаване на удостоверение за наследници, обективиран в писмо № 1068411/ 23. 04. 2021 г., издадено от началник на отдел “АО и ГРАО” при Столична община, район “Н.”.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на обжалвания отказ, като се иска неговата отмяна.

Ответникът – началникът на отдел “АО и ГРАО” при Столична община, район “Н.” в представено писмено становище излага съображения за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Като взе предвид изложените доводи за незаконосъобразност и след като извърши проверка на административния акт, съдът обосновава следните изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от лице, имащо право и интерес от оспорването, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – началникът на

отдел „Административно обслужване и ГРАО“ при Столична община, район „Н.“, упълномощен със Заповед № РНД21-РД56-159/ 20. 01. 2021 г. на кмета на Столична община, район „Н.“.

Съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗГР, общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението, а съгласно ал. 2 редът за издаване и образци на удостоверения по ал. 1 се утвърждават с Наредба № РД-02-20-6 от 24. 04. 2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението /Наредбата/. Редът за издаване на удостоверение за наследници е регламентиран в чл. 9 - чл. 12 от Наредбата.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредбата удостоверение за наследници се издава само за лица, които към датата на смъртта си са подлежали на вписване в регистъра на населението и за които има съставен акт за смърт.

Редът за вписване в регистъра на населението е уреден в ЗГР и съгласно чл. 22, ал. 1 и ал. 2 от ЗГР, регистърът на населението се поддържа в електронен вид, формира Национална база данни "Население" и се състои от електронните лични регистрационни картони на всички физически лица по чл. 3, ал. 2 от ЗГР. От това следва, че на вписване в регистъра на населението, воден в Република България, подлежат лицата по чл. 3, ал. 2 от ЗГР, а именно - всички български граждани и чужденците, които са получили разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България. Съдържанието на понятието "чужденец" е уредено в чл. 2, ал. 1 от Закона за чужденците и по смисъла на този закон това е всяко лице, което не е български гражданин.

От посочената нормативна регламентация и във вр. с чл. 2, ал. 1 и, ал. 5 от Наредбата, следва изводът, че удостоверение за наследници се издава от общинската администрация по последния постоянен адрес на починалото лице, което към датата на смъртта си е подлежало на вписване в регистъра на населението и за които има съставен акт за смърт. Следователно кумулативно изискуемите материалноправни предпоставки, с които законът свързва издаването на удостоверение за наследници са 1. съставен акт за смърт /документ, установяващ и удостоверяващ смъртта на лицето/ и 2. към датата на смъртта си починалото лице да е подлежало на вписване в регистъра на населението.

От доказателствата по делото се установява, че И. В. Р. е гражданин на Руската федерация, като на 10. 09. 2019 г. е сключила граждански брак с В. П.. Същата е получила разрешение за продължително пребиваване, тъй като е член на семейството на български гражданин. От Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот /л. 17 от делото/ е видно, че И. Р. е била собственик на недвижим имот, находящ се в [населено място] – представляващ апартамент със застроена площ 46,43 кв. м.

Установява се също, че И. Р. е починала на 13. 02. 2021 г., за което е издаден акт за смърт. Не е спорно, а и видно от доказателствата по делото, че адресът на регистрацията на починалото лице е в [населено място], ж.к. „Н. III“, поради което сезирият административен орган е материално и териториално компетентният орган за издаване на заявеното удостоверение, съгласно чл. 2, ал. 1 и ал. 5 от Наредбата.

Спорният въпрос се свързва с наличието на втората материалноправна предпоставка за издаване на удостоверение за наследници по чл. 10, ал. 1 от Наредбата - към датата на смъртта си починалото лице да е подлежало на вписване в регистъра на населението. Без съмнение лицето, за което се иска издаване на удостоверение за наследници, не е български гражданин, а е гражданин на Руската Федерация и

следователно е чужденец по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България. Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 2, т. 1, буква "а" от ЗГР, в регистъра на населението се вписват чужденците, които са получили разрешение за дългосрочно или постоянно постоянно в Република България. По делото е установено, че И. Р. е имала разрешено продължително постоянно пребиваване на територията на Република България за периода от 06. 02. 2020 г. до 10. 01. 2021 г., съгласно чл. 23, ал. 1, т. 18 от ЗЧРБ

Безспорно е по делото, че посоченото лице не е било вписано в регистъра на населението в Република България. Според настоящия съдебен състав предпоставките за вписването му не са били налице, тъй като И. Р. е имала разрешено продължително пребиваване в Република България, което е различно от дългосрочното пребиваване и което не е основание за вписване на лицето в регистрите на населението. Законът за чужденците в Република България урежда различни предпоставки за получаването на статут на дългосрочно пребиваване /чл. 24г от ЗЧРБ/ и за получаване на статут на продължително пребиваване /чл. 24 от ЗЧРБ/, като приравняването на тези статуты е недопустимо.

Обстоятелството, че на И. Р. е издаден личен номер на чужденец, не приравнява статута на продължително пребиваване на статута на дългосрочно пребиваване, тъй като съгласно чл. 16, ал. 4 от Закона за българските лични документи личният номер за чужденец /ЛНЧ/ идентифицира еднозначно продължително, постоянно и дългосрочно пребиваващите чужденци в Република България, както и военнослужещите и членовете на цивилния компонент на структура на НАТО, разположена в Република България, и техните зависими лица.

С оглед на изложеното обжалваният отказ за издаване на удостоверение за наследници, обективиран в писмо № 1068411/ 23. 04. 2021 г., издадено от началник на отдел "АО и ГРАО" при Столична община, район "Н.", представлява законосъобразен административен акт, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Б. П. срещу отказ за издаване на удостоверение за наследници, обективиран в писмо № 1068411/ 23. 04. 2021 г., издадено от началник на отдел "АО и ГРАО" при Столична община, район "Н."

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: